

Dnr SU FV-4.1.1-3357-14

STOCKHOLMS UNIVERSITET
 Humanistiska fakultetsnämnden
 Historiska institutionen

BESLUT 2015-01-21

Allmän studieplan för

Utbildning på forskarnivå i historia

History

Föreskrifter rörande utbildning på forskarnivå återfinns i Högskolelagen (HF 1992:1434) och i Högskoleförordningen (HF 1998:100), Antagningsordning för utbildning på forskarnivå 2011-02-16, Dnr SU 40-0364-09, Föreskrifter för utbildning på forskarnivå för Stockholms universitet 2014-12-18, Dnr SU FV-1.1.2-0138-14 samt Riktlinjer för utbildning på forskarnivå vid Humanistiska fakulteten vid Stockholms universitet 2013-12-10, SU FV-4.1.1-2492-13.

1 Beslut

Denna allmänna studieplan för utbildning på forskarnivå i historia är fastställd av Humanistiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet 2007-09-18 och reviderad 2009-06-03 samt 2015-01-21.

Den allmänna studieplanen gäller fr.o.m. 2015-01-21.

Den som före 2015-01-21 har påbörjat sin utbildning på forskarnivå i historia enligt en tidigare fastställd studieplan har rätt att fullfölja studierna enligt den planen dock under beaktande av föreskrifterna i HL, HF, Föreskrifter vid Stockholms universitet samt Humanistiska fakultetens riktlinjer. Den som har påbörjat sin utbildning på forskarnivå i historia enligt tidigare fastställd studieplan har möjlighet att fullfölja studierna enligt föreliggande reviderade plan, efter anhållan till institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen.

2 Utbildningens mål

Nationella mål

För *doktorexamen* ska doktoranden kunna:

- visa brett kunnande inom och en systematisk förståelse av forskningsområdet samt djup och aktuell specialistkunskap inom en avgränsad del av forskningsområdet,
- visa förtrogenhet med vetenskaplig metodik i allmänhet och med det specifika forskningsområdets metoder i synnerhet,
- visa förmåga till vetenskaplig analys och syntes samt till självständig kritisk granskning och bedömning av nya och komplexa företeelser, frågeställningar och situationer,

- visa förmåga att kritiskt, självständigt, kreativt och med vetenskaplig noggrannhet identifiera och formulera frågeställningar samt att planera och med adekvata metoder bedriva forskning och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar och att granska och värdera sådant arbete,
- med en avhandling visa sin förmåga att genom egen forskning väsentligt bidra till kunskapsutvecklingen,
- visa förmåga att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt med auktoritet presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog med vetenskapssamhället och samhället i övrigt,
- visa förmåga att identifiera behov av ytterligare kunskap,
- visa förutsättningar för att såväl inom forskning och utbildning som i andra kvalificerade professionella sammanhang bidra till samhällets utveckling och stödja andras lärande.
- visa intellektuell självständighet och vetenskaplig redlighet samt förmåga att göra forskningsetiska bedömningar, och
- visa fördjupad insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används.

För *licentiatexamen* ska doktoranden kunna:

Nationella mål

- visa kunskap och förståelse inom forskningsområdet, inbegripet aktuell specialistkunskap inom en avgränsad del av detta samt fördjupad kunskap i vetenskaplig metodik i allmänhet och det specifika forskningsområdets metoder i synnerhet,
- visa förmåga att kritiskt, självständigt och kreativt och med vetenskaplig noggrannhet identifiera och formulera frågeställningar, att planera och med adekvata metoder genomföra ett begränsat forskningsarbete och andra kvalificerade uppgifter inom givna tidsramar och därigenom bidra till kunskapsutvecklingen samt att utvärdera detta arbete,
- visa förmåga att i såväl nationella som internationella sammanhang muntligt och skriftligt klart presentera och diskutera forskning och forskningsresultat i dialog med vetenskapssamhället och samhället i övrigt, och
- visa sådan färdighet som fordras för att självständigt delta i forsknings- och utvecklingsarbete och för att självständigt arbeta i annan kvalificerad verksamhet,
- visa förmåga att göra forskningsetiska bedömningar i sin egen forskning,
- visa insikt om vetenskapens möjligheter och begränsningar, dess roll i samhället och människors ansvar för hur den används, och
- visa förmåga att identifiera sitt behov av ytterligare kunskap och att ta ansvar för sin kunskapsutveckling.

3 Behörighetsvillkor och förkunskapskrav

Behörig att antas till utbildning på forskarnivå är den som uppfyller dels villkor för grundläggande behörighet, dels villkor för särskild behörighet. Vidare krävs att sökanden bedöms ha sådan förmåga i övrigt som behövs för att kunna tillgodogöra sig utbildningen.

3.1 Grundläggande behörighet

Grundläggande behörighet att antas till utbildning på forskarnivå har den som avlagt examen på avancerad nivå, fullgjort kursfordringar om minst 240 högskolepoäng, varav minst 60 på avancerad nivå, eller på annat sätt inom eller utom landet förvärvat i huvudsak motsvarande kunskaper.

Den som före den 1 juli 2007 uppfyller kraven på grundläggande behörighet för tillträde till utbildning på forskarnivå, ska även därefter anses ha grundläggande behörighet för tillträde till utbildning på forskarnivå, dock längst till utgången av juni 2015.

Om det föreligger särskilda skäl får Humanistiska fakultetsnämnden för enskild sökande

medge undantag från kravet på grundläggande behörighet.

3.2 Särskild behörighet

För att erhålla särskild behörighet för tillträde till utbildning på forskarnivå i historia krävs att med godkänt resultat genomgått kurser på avancerad nivå om minst 30 hp i historia inklusive ett examensarbete om minst 15 hp.

För särskild behörighet krävs därutöver att den sökande behärskar engelska. Språkfärdigheten måste omfatta förmåga att läsa, tala och skriva språket.

Behörighetskraven kan uppfyllas även av den som inom eller utom landet förvärvat i huvudsak motsvarande kompetens.

4 Antagning, urval

Beslut om antagning av sökande till utbildning på forskarnivå i historia fattas av institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen. Institutionsstyrelsen kan inte vidaredelegera beslut om antagning. Institutionsstyrelsen får till utbildning på forskarnivå endast anta sökande som anställs som doktorand. Beslut om antagning till utbildning på forskarnivå med annan finansiering än doktorandanställning eller antagning till licentiatexamen fattas av Humanistiska fakultetsnämnden.

Doktorand som tidigare har varit antagen till utbildning på forskarnivå med licentiatexamen som slutmål och önskar fortsätta studierna till doktorsexamen måste ansöka om plats vid ordinarie utlysningstillfälle, och antas i förekommande fall för studier under den tid som återstår fram till doktorsexamen.

Grunden för urval bland sökande som kan antas till utbildning på forskarnivå i historia är graden av förmåga att tillgodogöra sig sådan utbildning. Urval görs av institutionsstyrelsen. Urvalet görs på basis av följande kriterier:

I. TIDIGARE MERITER

1. Utbildning i allmänhet.

Bedömning av såväl djup som bredd i tidigare utbildning.

2. Vetenskaplig produktion.

På basis av examensarbeten från grund- och avancerad nivå samt i förekommande fall annan vetenskaplig produktion bedöms den sökandes förmåga att tillgodogöra sig utbildningen enligt följande bedömningskriterier:

- Kritisk förmåga
- Analytisk förmåga
- Kreativitet
- Självständighet
- Vetenskaplig noggrannhet

Vid bedömningen ska också tidsaspekten beaktas, d.v.s. i vilken utsträckning den sökande har visat förmåga att utföra sina tidigare vetenskapliga uppgifter inom givna tidsramar. Dessutom görs, utifrån en jämförelse av de vetenskapliga arbetena, en bedömning av den sökandes vetenskapliga utveckling.

II. FORSKNINGSPLAN

I samband med ansökan ska sökanden redogöra för sitt tänkta forskningsområde. Redogörelsen ska innehålla problemformulering/ar och en redogörelse för genomförandet

av forskningsarbetet. Forskningsplanen bedöms med avseende på:

Relevans
Originalitet
Genomförbarhet inom given tidsram (d.v.s. under en period motsvarande fyra års utbildning på heltid för doktorsexamen respektive två år för licentiatexamen)

III. SAMARBETSFÖRMÅGA

Den sökandes förmåga till samarbete bedöms utifrån t.ex. referenser, intyg eller intervjuer.

IV. ÖVRIGT

Vid bedömning av vetenskaplig produktion läggs stor vikt vid förmågan att genomföra en resultatgivande och systematisk empirisk undersökning.

Den bifogade forskningsplanen skall vara egenhändigt författad av den sökande.

Vid en sammanvägning av de olika kriterierna för urval läggs den helt avgörande vikten vid den uppvisade vetenskapliga produktionen.

Under förutsättning att två sökande bedöms som likvärdiga har den sökande ett försteg som på de olika nivåerna har skrivit examensarbeten inom olika teman framför den sökande som har examensarbeten inom ett och samma tema.

Vid antagning och urval av sökande till utbildning på forskarnivå i historia ska institutionsstyrelsen beakta vad som föreskrivs i fakultetens riktlinjer.

5 Utbildningens innehåll och uppläggning (för licentiatetapp se punkt 8 nedan)

5.1 Allmänt

Utbildningen planläggs så att studierna kräver fyra läsår för doktorander som på heltid ägnar sig åt egen utbildning på forskarnivå. Om en doktorand begär det, får anställningen avse arbete på deltid, dock lägst 50 procent av heltid, d.v.s. åtta år. Därvid förutsätts att doktoranden dels ägnar sig helt åt studierna, dels utnyttjar undervisningen och handledningen effektivt. För deltidsdoktorand förlängs studietiden i proportion till den minskade studieintensiteten.

Utbildning på forskarnivå i historia består dels av kurser om 60 högskolepoäng, dels av en avhandling om 180 högskolepoäng, motsvarande två respektive sex terminers heltidsstudier.

De historiska institutionerna i Uppsala och Stockholm har ett samarbete kring utbildning på forskarnivå (Stockholm-Uppsalas Forskarskola i historia). Utbildningen är därför till vissa delar samordnad.

5.2 Individuella studieplaner

Individuella studieplaner, fastställda av institutionsstyrelsen, ska finnas för samtliga aktiva doktorander i historia. Vid upprättande, hantering och uppföljning av de individuella studieplanerna ska institutionsstyrelsen följa dels HF 6 kap 36§, dels Föreskrifter för utbildning på forskarnivå vid Stockholms universitet och fakultetens riktlinjer.

5.3 Kurser och seminarier

Kursdelen omfattar två terminers heltidsstudier, d.v.s. 60 högskolepoäng och ska vara så utformad att delar av målen för utbildningen enligt punkt 2 ovan uppfylls.

Kursdelen omfattar dels kurser som är obligatoriska för alla doktorander, dels kurser som väljs av varje enskild doktorand i samråd med och efter godkännande av huvudhandledaren. Kurserna skall väljas så att de bidrar till att ge doktoranden ett brett kunnande och en systematisk förståelse av det egna forskningsområdet i internationellt perspektiv.

Obligatoriska kurser (30 högskolepoäng):

Kurser motsvarande 30 högskolepoäng är obligatoriska och skall handla om historievetenskapens teori, metod och historiografi, med inslag av allmän metodologi och vetenskapsteori. I första hand bör obligatoriska kurser anordnade av Forskarskolan i historia Stockholm-Uppsala väljas. Information om vilka kurser som ges av forskarskolan, och som kan läsas som obligatoriska, lämnas på Historiska institutionens hemsida och via andra etablerade informationskanaler. Annan kurs med motsvarande inriktning kan väljas om särskilda skäl föreligger. I sådana fall ska behovet bestyrkas av huvudhandledaren och godkännas av studierektor för utbildning på forskarnivå.

Kurserna och examinationsformerna ska anges i den individuella studieplanen.

Övriga kurser (30 högskolepoäng):

Övriga kurser är valfria och kan läsas som lärarledda kurser eller som läskurser. Dock ska minst 7,5 högskolepoäng inhämtas inom ett annat ämnesområde och epok än avhandlingsämnet.

Kurserna och examinationsformerna ska anges i den individuella studieplanen.

Därutöver omfattar utbildningen en seminariedel. Denna del är inte poängsatt och sträcker sig över hela utbildningen.

De allmänna doktorandseminarierna är basen för avhandlingsarbetets genomförande. Där läggs fram för diskussion allt från promemorior till färdiga avsnitt av den blivande avhandlingen. Därutöver ägnas seminarierna åt diskussion av allmänna vetenskapliga problem.

5.4 Doktorsavhandling

Ämne för doktorsavhandlingen väljs i samråd med handledarna tidigt under doktorandstudierna. En utgångspunkt vid samrådet är den forskningsplan som doktoranden avgivit i samband med ansökan till utbildningen på forskarnivå.

Avhandlingen ska visa doktorandens förmåga att på ett vetenskapligt tillfredsställande sätt självständigt – inom eller utom ramen för ett lagarbete – lösa den valda forskningsuppgiften så att delar av målen enligt punkt 2 ovan uppfylls.

Avhandlingen ska utformas antingen som ett enhetligt, sammanhängande vetenskapligt verk (monografiavhandling) eller som en sammanläggning av vetenskapliga uppsatser som doktoranden har författat ensam eller gemensamt med annan person samt med en inledande och avslutande ramtext av dessa (sammanläggningsavhandling).

Om undersökningen utförs inom ramen för ett lagarbete ska doktorandens insatser klart kunna särskiljas.

Undersökningen och de vunna resultaten ska presenteras i en framställning som kvalitetsmässigt ska ligga på en sådan nivå att avhandlingen (inklusive kapitlen i sammanläggningsavhandlingen) bedöms uppfylla rimligt ställda krav för att antas i en vetenskaplig serie eller tidskrift av god kvalitet.

Som doktorsavhandling kan även godkännas vetenskapliga referee-artiklar/publikationer eller manuskript vilka behandlar ett sammanhållet problemkomplex och en sammanbindande så kallad kappa. Sammanläggningsavhandlingen ska bilda en helhet som innefattar 3-5 artiklar. Artiklarna ska vara publicerade eller godkända för publicering (enligt ”double blind peer review”-förfarande). Som artikel kan också godkännas gemensamma artiklar skrivna av flera personer, förutsatt att författarens självständiga andel i dem kan påvisas. Artiklar som ingått i en föregående licentiatuppsats inom samma område, vilken uppfattas som ett delmål av en följande doktorsavhandling, kan inräknas bland det totala antalet artiklar för en doktorsavhandling.

I kappan presenteras de olika delstudiernas huvudresultat och dessa diskuteras och värderas i förhållande till relevant forskningsläge. Där ska också avhandlingsarbetets sammanhängande forskningsproblem presenteras. Vidare redogörs där även för utgångspunkter och genomförande, såsom bakgrund, teoretiska perspektiv, metodval, etcetera.

I övrigt gäller följande krav:

att avhandlingen är ett resultat av ett självständigt forskningsarbete som väsentligt bidrar till kunskapsutvecklingen,

att syfte, problemställning och vetenskaplig metod tydligt redovisas och motiveras,

att metoden tillämpas korrekt,

att forskningsläget presenteras så att tidigare genomförd forskning klart skiljs från doktorandens egna, i avhandlingen redovisade, bidrag till forskningen,

att materialet presenteras och karaktäriseras och att det sätt på vilket materialet kan ha avgränsats redovisas och motiveras,

att den vetenskapliga noggrannheten vad avser noter, käll- och litteraturförteckning, eventuella tabeller och diagram m.m. är god,

att avhandlingen disponeras på ett logiskt sätt och att dispositionen är konsekvent genomförd,

att avhandlingen är acceptabel ur språklig synpunkt, samt

att resultaten sammanfattas.

5.4.1 Språk

Avhandling inom forskarutbildning i historia ska skrivas på svenska, danska, norska eller engelska.

Doktorsavhandling som skrivits på svenska ska innehålla sammanfattning på engelska och avhandling som skrivits på engelska ska innehålla sammanfattning på svenska. I de fall avhandlingen har skrivits på annat språk än svenska eller engelska ska den innehålla sammanfattningar på såväl svenska som engelska. Sammanfattningen ska vara så utförlig att en läsare utan kunskaper i avhandlingsspråket ska få en klar uppfattning om avhandlingens syfte och huvudsakliga innehåll, den vetenskapliga metod som använts och

de resultat som nåtts. Hänvisningar ska göras till avhandlingens olika kapitel. Doktorandens huvudhandledare ansvarar för att sammanfattningen får föreskrivet innehåll. Bedömning av sammanfattningen ska vid betygsättningen ingå i bedömningen av hela avhandlingen.

Till varje doktorsavhandling ska fogas ett kortfattat engelskspråkigt referat ("abstract") omfattande högst 2000 tecken inklusive mellanslag. Referatet ska:

ange avhandlingens titel, det språk avhandlingen är skriven på, författaren/författarna samt universitet och institution,

återge innehållet i avhandlingen enligt dispositionen: problem, metoder och resultat,

förses med nyckelord och andra uppgifter av betydelse för litteratursökning i automatiserade informationssystem.

6 Handledning

Minst två handledare ska utses för varje doktorand vid utbildningens början och en av dessa ska utses till huvudhandledare. Huvudhandledaren ska vara anställd vid Stockholms universitet. Båda handledarna ska inneha doktorsexamen och minst en av dem ska inneha lägst docentkompetens. Handledare utses av institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen eller – om styrelsen så beslutar – av prefekten eller en för ändamålet inrättad särskild nämnd. Lämnas uppdraget till prefekten ska denne, innan beslut fattas, ha samrått med de lärare som tjänstgör som handledare inom utbildning på forskarnivå i historia.

Handledare och doktorand ska årligen stämma av vad som åstadkommit i relation till den individuella studieplanen, samt upprätta en detaljerad plan för det kommande årets studier.

Huvudhandledaren ska se till att avgränsningen av avhandlingsämnet sker på sådant sätt att studierna kan slutföras inom den uppställda normalstudietiden.

Doktoranden ska bedriva sina studier med den aktivitetsgrad som fastställts i den individuella studieplanen och ta kontakt med sina handledare vid eventuella problem (se ovan punkt 5.2).

En doktorand som begär det ska få byta handledare. Anhållan om byte av handledare ska ställas till institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen.

Doktoranden har rätt till handledning under utbildningen så länge inte rektor med stöd av HF 6 kap 30§ beslutar något annat.

Humanistiska fakultetsnämnden har fastställt att minst 80 arbetstimmar per år och doktorand ska avsättas för handledning. Av dessa bör 30–40 timmar vara kontakttid. För deltidsdoktorand anpassas handledningstiden till studieintensiteten. Omfattningen av handledningen kan variera beroende på var i utbildningen doktoranden befinner sig. Såväl den tidsmässiga som den innehållsliga fördelningen mellan handledarna ska anges i den individuella studieplanen. I denna ska också antalet handledningsträffar per termin anges.

7 Kunskapsprov och avhandling

Kunskapsprov och avhandling bedöms med något av betygen Godkänd och Underkänd.

Examinator på kunskapsprov inom utbildning på forskarnivå i historia ska vara en av

institutionsstyrelsen särskilt utsedd lärare.

Prövning huruvida en tidigare utbildning ska kunna tillgodoräknas ankommer på institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen efter anhållan av doktorand.

Doktorsavhandling i historia ska granskas och försvaras vid en offentlig disputation. Disputationen ska ske på svenska, danska, norska eller engelska. Disputationen ska följa de riktlinjer som gäller vid Humanistiska fakulteten.

8 Utbildning på forskarnivå – licentiatexamen

Även antagning till studier som leder till licentiatexamen om minst 120 högskolepoäng historia kan ske. Behörighet och förkunskapskrav regleras under punkt 3 ovan. Antagning och urval sker enligt punkt 4 ovan.

En doktorand i historia kan inleda sina studier med en etapp – licentiatetappen. Etappen ska omfatta minst 120 högskolepoäng i historia.

8.1 Utbildningens mål

Se punkt 2 ovan.

8.2 Utbildningens innehåll och uppläggnings

Utbildningen planläggs så, att studierna kräver två läsår för doktorander som på heltid ägnar sig åt egen utbildning på forskarnivå. Om en doktorand begär det, får anställningen avse arbete på deltid, dock lägst 50 procent av heltid, d.v.s. fyra år. Därvid förutsätts att doktoranden dels ägnar sig helt åt studierna, dels utnyttjar undervisningen och handledningen effektivt. För deltidsdoktorand förlängs studietiden i proportion till den minskade studieintensiteten.

Utbildning på forskarnivå i historia inom licentiatetappen består dels av en kursdel om 30 högskolepoäng, dels av en uppsatsdel om 90 högskolepoäng, motsvarande en respektive tre terminers heltidsstudier.

8.3 Individuella studieplaner

Se punkt 5.2 ovan.

8.4 Kurser och seminarier

Kursdelen omfattar en termins heltidsstudier, d.v.s. 30 högskolepoäng och ska vara så utformad att delar av målen för utbildningen enligt punkt 2 ovan uppfylls.

Kursdelen omfattar dels kurser som är obligatoriska för alla doktorander, dels kurser som väljs av varje enskild doktorand i samråd med och efter godkännande av huvudhandledaren. Kurserna skall väljas så att de bidrar till att ge doktoranden ett brett kunnande och en systematisk förståelse av det egna forskningsområdet i internationellt perspektiv.

Obligatoriska kurser (15 högskolepoäng):

Kurser motsvarande 15 högskolepoäng är obligatoriska och skall handla om historievetenskapens teori, metod och historiografi, med inslag av allmän metodologi och vetenskapsteori. I första hand bör obligatoriska kurser anordnade av Forskarskolan i historia Stockholm-Uppsala väljas. Information om vilka kurser som ges av forskarskolan, och som kan läsas som obligatoriska, lämnas på Historiska institutionens

hemsida och via andra etablerade informationskanaler. Annan kurs med motsvarande inriktning kan väljas om särskilda skäl föreligger. I sådana fall ska behovet bestyrkas av huvudhandledaren och godkännas av studierektor för utbildning på forskarnivå.

Kurserna och examinationsformerna ska anges i den individuella studieplanen.

Övriga kurser (15 högskolepoäng):

Övriga kurser är valfria och kan läsas som lärarledda kurser eller som läskurser.

Kurserna och examinationsformerna ska anges i den individuella studieplanen.

Därutöver omfattar utbildningen en seminariedel. Denna del är inte poängsatt och sträcker sig över hela utbildningen.

De allmänna doktorandseminarierna är basen för avhandlingsarbetets genomförande. Där läggs fram för diskussion allt från promemorior till färdiga avsnitt av den blivande avhandlingen. Därutöver ägnas seminarierna åt diskussion av allmänna vetenskapliga problem.

8.5 Vetenskaplig uppsats

Doktoranden ska författa en vetenskaplig uppsats om 90 högskolepoäng. Ämne för uppsatsen väljs i samråd med handledarna tidigt under doktorandstudierna. En utgångspunkt vid samrådet är den forskningsplan som doktoranden avgivit i samband med ansökan till utbildningen på forskarnivå.

Uppsatsen ska visa doktorandens förmåga att på ett vetenskapligt tillfredsställande sätt självständigt – inom eller utom ramen för ett lagarbete – lösa den valda forskningsuppgiften så att delar av målen enligt punkt 2 ovan uppfylls.

Uppsatsen ska utformas antingen som ett enhetligt sammanhängande vetenskapligt verk eller som en sammanläggning av vetenskapliga uppsatser som doktoranden har författat ensam eller gemensamt med annan person samt med en inledande och avslutande ramtext av dessa.

Om undersökningen utförs inom ramen för ett lagarbete ska doktorandens insatser klart kunna särskiljas.

Undersökningen och de vunna resultaten ska presenteras i en framställning som kvalitetsmässigt ska ligga på en sådan nivå att uppsatsen (inklusive avsnitten i uppsatsen) bedöms uppfylla rimligt ställda krav för att antas i en vetenskaplig serie eller tidskrift av god kvalitet.

Som licentiatuppsats kan även godkännas vetenskapliga referee-artiklar/publikationer eller manuskript vilka behandlar ett sammanhållet problemkomplex och en sammanbindande så kallad kappa. Sammanläggningsuppsatsen ska bilda en helhet som innefattar 2-3 artiklar. Artiklarna ska vara publicerade eller godkända för publicering (enligt ”double blind peer review”-förfarande). Som artikel kan också godkännas gemensamma artiklar skrivna av flera personer, förutsatt att författarens självständiga andel i dem kan påvisas.

I kappan presenteras de olika delstudiernas huvudresultat och dessa diskuteras och värderas i förhållande till relevant forskningsläge. Där ska också avhandlingsarbetets sammanhängande forskningsproblem presenteras. Vidare redogörs där även för utgångspunkter och genomförande, såsom bakgrund, teoretiska perspektiv, metodval, etcetera.

I övrigt gäller följande krav:

att uppsatsen är ett resultat av ett självständigt forskningsarbete som väsentligt bidrar till kunskapsutvecklingen,

att syfte, problemställning och vetenskaplig metod tydligt redovisas och motiveras,

att metoden tillämpas korrekt,

att forskningsläget presenteras så att tidigare genomförd forskning klart skiljs från doktorandens egna, i uppsatsen redovisade, bidrag till forskningen,

att materialet presenteras och karaktäriseras och att det sätt på vilket materialet kan ha avgränsats redovisas och motiveras,

att den vetenskapliga noggrannheten vad avser noter, käll- och litteraturförteckning, eventuella tabeller och diagram m.m. är god,

att uppsatsen disponeras på ett logiskt sätt och att dispositionen är konsekvent genomförd,

att uppsatsen är acceptabel ur språklig synpunkt, samt

att resultaten sammanfattas.

För doktorander som inte klart deklarerat en avsikt att begränsa sina studier inom utbildning på forskarnivå till licentiatetappen ska ämnet väljas så att uppsatsen kan utvidgas till en doktorsavhandling.

8.6 Språk

Uppsats inom forskarutbildning i historia ska skrivas på svenska, danska, norska eller engelska.

Uppsats som skrivits på svenska ska innehålla sammanfattning på engelska och uppsats som skrivits på engelska ska innehålla sammanfattning på svenska. I de fall uppsatsen har skrivits på annat språk än svenska eller engelska ska den innehålla sammanfattningar på såväl svenska som engelska. Sammanfattningen ska vara så utförlig att en läsare utan kunskaper i uppsatsspråket ska få en klar uppfattning om uppsatsens syfte och huvudsakliga innehåll, den vetenskapliga metod som använts och de resultat som nåtts. Hänvisningar ska göras till uppsatsens olika delar. Doktorandens huvudhandledare ansvarar för att sammanfattningen får föreskrivet innehåll. Bedömning av sammanfattningen ska vid betygsättningen ingå i bedömningen av uppsatsen.

8.7Handledning

Se ovan punkt 6.

8.8Kunskapsprov och uppsats

Kunskapsprov och uppsats bedöms med något av betygen Godkänd och Underkänd.

Examinator på kunskapsprov inom utbildning på forskarnivå i historia ska vara en av institutionsstyrelsen särskilt utsedd lärare.

Prövning huruvida en tidigare utbildning ska kunna tillgodoräknas ankommer på institutionsstyrelsen vid Historiska institutionen efter anhållan från doktorand.

Licentiatuppsats i historia ska granskas och försvaras på svenska, danska, norska eller engelska vid ett offentligt seminarium. Licentiatseminariet ska följa Föreskrifter för utbildning på forskarnivå vid Stockholms universitet samt de riktlinjer som gäller vid Humanistiska fakulteten.

8.9 Övrigt

Licentiatetappen är inte obligatorisk för filosofie doktorsexamen, och det krävs inte att doktoranden redan vid antagningen till utbildning på forskarnivå ska bestämma sig för om denne önskar genomgå etappen eller inte. De doktorander som inte har en klart uttalad önskan att begränsa sina studier till etappen rekommenderas därför starkt att överväga att lägga upp sina studier med direkt sikte på doktorsexamen. En sådan uppläggning utgör inget hinder för att senare under studierna inrikta dessa mot etappen som ett slutmål eller delmål.

Bilaga till Allmän studieplan för utbildning på forskarnivå i historia

Angående kurser och doktorandseminariet

I den allmänna studieplanen (ASP) för forskarutbildningen i historia vid Stockholms universitet (antagen 2015-01-21), anges under §5.3 Kurser och seminarier, att kursdelen i utbildningen omfattar två terminers studier, 60 hp. Vidare anges att kurser motsvarande 30 hp är obligatoriska och skall handla om historievetskapens teori, metod, historiografi och vetenskapsteori. Övriga 30 hp är valfria och kan läsas som lärarledda kurser eller som läskurser. Minst 7,5 hp ska dock inhämtas inom ett annat ämnesområde och epok än avhandlingsämnet.

Angående doktorandseminariet anges i ASP att detta är basen för avhandlingsarbetets genomförande, med diskussion kring och analys av framlagda PM och avhandlingsavsnitt.

Nedan följer en specificering till ovanstående mer generella text i allmänna studieplanen.

Obligatoriska kurser

Inom gemensamma forskarskolan Stockholm-Uppsala anordnas ett kurspaket bestående av en Introduktionskurs 4,5 hp, Metodkurs 7,5 hp, Tillämpad teori 7,5 hp och Teoretiska klassiker i historievetskapen 7,5 hp. Här kan även en pedagogisk introduktionskurs om 3hp läsas, alternativt 3 hp i forskningsetik. För den doktorand som så önskar kan den pedagogiska kursen byggas på upp till 7,5 hp (4,5 hp tas då från den valfria kursdelen.)

Övriga kurser

I den valfria kursdelen kan lärarledda kurser läsas, alternativt individuell läskurs. Riktmärket för läskursens litteraturlista är att 7,5 hp motsvarar 1500-2000 sidor vetenskaplig text. Läskursen kan läsas som breddningskurs, det vill säga som de 7,5 hp som ska inhämtas inom ett annat ämnesområde och epok än avhandlingsämnet. I övriga fall är riktmärket att max 50 procent av litteraturen är mer direkt avhandlingsrelaterad, det vill säga sannolikt kan förekomma som fotnot i kommande avhandling. Övriga 50 procent ska ha viss distans till aktuellt avhandlingsarbete, men kan beröra avhandlingens område på ett bredare plan. Examinationen av läskurs består av två delar, en inlämnad skriftlig redogörelse på 8-10 sidor med reflekterande recensioner av litteraturen, följt av en muntlig diskussion med examinator om ca 1-2 timmar. Efter avklarad läskurs skall litteraturlistan inlämnas till expeditionen i samband med betygsrapportering.

Doktorandseminariet

Aktivt deltagande på doktorandseminariet är obligatoriskt. Det förutsätts att doktorand ibland även deltar på andra seminarier (t.ex. profilsseminarier, forskarseminariet mfl.). Doktorand ska aktivt följa seminarier i 6 terminer, ca 15 seminarier per år, dvs ca 45 seminarier (främst doktorandseminariet) under hela utbildningstiden. Planering och avstämning kring seminariedeltagande sker i samråd med handledarna.